

Nedfattelser i denne; men selv om dette ikke var blevet sat igjennem, er jeg tilbøjelig til at tro, at en Skat paa den Basis alligevel vilde være bleven ført til Forhandling og forhaabentlig ogsaa bleven budt Regjeringen, men det var den ikke beleiligt. Det er det faktisk Foreliggende, og dette giver ikke i fjerneste Maade det ærede Medlem Anledning til at benytte sig af denne Afstemning som en Grund imod en heldigere Fordeling af Skatterne.

Bale: Det forekommer mig, at man i denne Sag ikke saa meget skal fortabe sig i, hvad der er flet i Fortiden, som kaste Blikket ud i Fremtiden for at se, om det er muligt, at man ad den Vej kan naae en Endring i vort nuværende Skattevæsen, som grunder sig paa en tidligere Tid, da der var megen Uret og en uretfærdig Tilstand. Det er dette Maal, en Del Medlemmer i denne Sal sætte sig, at de ville onlægge Skatterne saaledes, at, hvad der tages fra den ene Side, nemlig fra de indirekte Skatter, skal paa en tids sparende Maade indvindes ved de direkte Skatter, og man vil ikke foretage det ene Skridt uden tillige at foretage det andet. Naar man fastholder denne Finantspolitik, som, hvad enten den angribes fra den ene eller den anden Side, dog er det Maal, en stor Del af dette Thing sætter sig, saa falder ogsaa Ministerens Hovedindvending bort. Den ærede Ministers Hovedindvending gaar ikke ud paa, at de mindre heldig stillede Mænd ikke faae en Fordel ved, at disse Skatter lettes for dem, men den gaar ud paa, at der ogsaa er andre af de mere heldig stillede Medborgere, hvis Skattebyrde lettes derved, at f. Ex. Sufferatollen nedsettes. Men naar man lader disse to Sider af Omordningen af Skattevæsenet gaa Haand i Haand, ville de, der faae en Lettelse, fordi de ere mere heldig stillede, tillige faae en Byrde derved, at de faae Mere at svare i direkte Skat. Saaledes vil man virkelig lette den mindre heldig stillede Mand, og det er klart fremfat af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgfreds (Th. Kruse), at denne faar en Lettelse, hvis dette Lovforslag gaar igjennem. Men da jeg haaber, den ærede Forslagsstiller ogsaa deler vor Plan, at vi skulle indvinde, hvad der tabes ved den ene Skat, ved at have til Raadighed ved enhver Finantslovs Behandling saa Meget, som Procenten skal yde til at dække det nedgaaende Beløb, saa hilser jeg hans Forslag som et af de første Skridt til dog endelig at komme ind paa den Skattereform, som er et af de vigtigste Formaal for en Del Medlemmer i denne Sal.

Finantsministeren: Jeg ønsker blot at sige, at jeg ikke tror, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) er fuldkommen korrekt i sin Fremstilling af, hvad der flete

med det sidste Indkomstskatteforordningsforslag. Jeg mindes ikke, at den daværende Finantsminister forlangte Indkomstskatten netop for at bygge jydsk Jernbaner eller rettere, jeg er overbevist om, at han ikke gjorde det, medens det vel kan være, at naar han skulde paatage sig den Byrde at bygge Jernbaner, ansaa han den finantsielle Stilling for at være en saadan, at han maatte finde sig foranlediget til at forlange en Indkomstskat; men dette er ikke ganske det Samme. I Øvrigt vil jeg tillade mig at bemærke, at, naar man bestandig rykker frem med, at man skal have en Formue- og Indkomstskat som en almindelig Bestanddel af vor Statsbeskatning, saa er det Spørgsmaal endnu ikke løst, hvorledes man paa en retfærdig og hensigtsmæssig Maade kan faae en saadan Skat, og jeg for mit Vedkommende nærer overmaade megen Tvivl om, at det vil være muligt at finde en saadan. Netop, jo mere jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds i, at det, der tiltaler Retfærdighedens Tanke mest, er en Skat paa Formue og Leilighed, desto mere maa jeg deri se et Vidnesbyrd om, at det er en Umulighed at skaffe en saadan Skat tilstede som Statskat. Man har havt forskellige Indkomstskatter her, og Folk have fundet sig i dem, fordi man brugte dem til at dække Udgifter, som fremkom, da Landet var i Krig eller i alt Fald maatte bære Følgerne deraf; men det er et ganske andet Spørgsmaal, om Befolkningen vilde være tilfreds med en Skat af den Beskaffenhed som den da foreslaaede, naar den skal gaa ind som en almindelig Del af Beskatningen. Jeg for mit Vedkommende tror det ikke, og der er neppe Noget i denne Sal, der har havt mere med Indkomstskatter at gjøre end jeg, der har gennemført to Forslag i begge Thing og ført det ene ud i Livet. Jeg kan godt forstaa, at Folk finde sig i en Ting, som de egentlig ikke i og for sig kunne billige, i et Dieblis som det, der da forelaa; men det er noget ganske Andet, om de ville finde det retfærdigt og billigt, navnlig i Betragtning af, at enhver Skat af dette Slags, der skal have en stor Udbredelse, et stort Omraade, maa mere eller mindre nærme sig til Indkomstskattens Paradigma, saa at man maa lade Formuehensynet ligge udenfor, fordi der ikke kan faas fat deri, og jeg for mit Vedkommende kan ikke erkjende, at en Indkomstskat alene overhovedet er en retfærdig Skat. Det er en flet Beskatning, uretfærdig i sit Princip, men den har et Fortrin, som Formue- og Leiligheds skatten ikke har, og som det ærede Medlem forgjæves vil søge at give den, og det er Gøne for de enkelte Beskattede til at kunne værges sig imod Overbeskatning. Dette kan man ikke ved Skat efter Formue og Leilighed, men vel ved Indkomstskat, og derfor finder man sig i andre Ubilligheder ved denne, blandt Andet den, at Folk med den samme Indtægt uden Hensyn til deres Byrder beskattes ens.